

IMPULS

NR. 3 OKTOBER 1993 22. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Udviklings rundkørsel	1
Gratis principper	2
Rekommandationer fra Friluftsrådets medlemskonference	2
Racisme	4
Spørg om sproget	4
6 års reglen	5
Lejlighedstilladelser	5
Leve i nu'et	6
Kvilke krav har samfundet	6
Spejder kontra gildebægelsen	8
Tipsmidler	9
Aino Tigerstedt	9
Dansk eller... ..	9
Kommer de os ved?	11
Du kan mere	12
Gildet sår og høster	13
Glæden	14
Adresser	15

NB!

<i>Rekommandationer fra Friluftsrådets medlemskonference .....</i>	<i>2</i>
<i>6 års reglen .....</i>	<i>5</i>
<i>Lejlighedstilladelser .....</i>	<i>5</i>
<i>Tipsmidler .....</i>	<i>9</i>
<i>Aino Tigerstedt .....</i>	<i>9</i>

Udviklings rundkørsel

Min *oldefar* spændte heste for sin vogn og skulle ikke nyde noget af at køre med tog.

Men *farfar* tog toget, men var bange for biler.

Far kørte bil, men var bange for at flyve. *Jeg* elsker at flyve, men jeg er bange for at komme for tæt på en hest.

*Set i Sporen, Sct. Georgs Gildet i
Frederikssund*

Gratis- princippet

Et spørgsmål man ofte møder er: »Er det gratis?«. Noget er men ikke alt, i nogle tilfælde er det nødvendigt, at man yder noget.

Men hvad betyder gratis? Hvis man sammenligner med det italienske »gratias«, fornemmer man nok, at det betyder noget med tak, og gratis betyder: noget man kun skal sige tak for!

Alle vi, der har børn, kender sikkert det, at et ord bliver samlet op af et barn, og brugt i næsten hver sætning, de siger. En søndag formiddag hørte jeg en lille historie, hvor ordet gratis fik en helt anden betydning.

En mor skulle på ferie med sin lille datter over til Vestjylland. Da de kom derover og kom ned til vandet, spurgte den lille pige: »Mor er stranden gratis?«, og moderen svarede: »Ja!«. Så spurgte datteren: »Vesterhavet, er det også gratis?«, igen svarede moderen bekræftende. De skulle besøge en onkel, hvor de skulle spise, og pigen spurgte om maden var gratis, hvortil moderen svarede, at onklen havde måttet købe kødet, men kartoflerne var gratis. Den lille spurgte så om kusiner var gratis, og hertil svarede moderen at kusiner var gratis. Og sådan blev datteren ved med at spørge om dit eller dat var gratis. Selv da hun og moderen gik i haven og samlede æbler, spurgte hun: »Er æbler gratis?« og igen »Er græsplæner

gratis?«. Begge gange svarede moderen, at det var det.

Så kiggede den lille pige op på moderen og spurgte med sin barnlige sans for logik: »Mor hvem er denne hr. »Grati« egentlig?«.

Moderen så først lidt forundret på pigen, hvad var det hun havde sagt? Men så forstod hun, hvad det var datteren mente, tænkte sig lidt om og sagde: »Grati er kun et af Guds mange navne«.

Ulla

Set i Voldstafetten, blad for Sct. Georgs Gildet - Vestvold Gildet.

Rekomman- dationer fra Friluftsrådets Medlems- konference

6.-7. februar 1993

Godkendt på plenarmødet 14. april
1993

Friluftsrådets formål

Friluftsrådets formål er at støtte og opmuntre friluftsliv og naturforståelse

under hensyntagen til landets natur og miljø.

Friluftsrådet skal herunder over for offentligheden varetage såvel de tilsluttede organisationers som den almene befolknings behov for og interesser i et aktivt friluftsliv. Desuden skal Friluftsrådet fungere som rådgivende organ over for de offentlige myndigheder.

1. Friluftsrådet skal intensivere samarbejdet med organisationerne

- regionalt og centralt med konkrete materialer og projekter.
- for samarbejde mellem organisationer.
- for løsning af konflikter mellem organisationer.

2. Friluftsrådet skal arbejde for forbedring af befolkningens adgang til naturen med respekt for flora og fauna, lokalbefolkning og erhverv.

3. Friluftsrådet skal arbejde for en aktiv naturopdragelse af organiserede og uorganiserede brugere.

4. Friluftsrådet skal gøre en særlig indsats over for børn og unge i samarbejde med medlemsorganisationerne. Herunder arbejde for mere miljøundervisning, især i relation til den levende natur med inddragelsen af ansvarlighed, æstetik og etik.

5. Friluftsrådet skal sikre, at forbedringer af naturen kommer alle til gode.

6. Friluftsrådet skal intensivere sin indsats i forskning, bl.a. omkring aktivitetsformernes slid, styringsmuligheder via formidling og kanalisering og i livskvalitet.

7. Friluftsrådet skal fortsat styrke amtsrepræsentationernes rolle og funktion i det amtslige arbejde.

8. Friluftsrådet skal arbejde aktivt for en miljømæssig bæredygtig turisme.

9. Friluftsrådet skal sørge for at få politisk indflydelse på braklægningen. Friluftsrådet ønsker:

- Jordfordeling / permanent brak.
- Udvidet adgang til friluftsmål.
- Regional udpegning / planlægning.
- Øget naturindhold.

10. Vedrørende planlægning bør Friluftsrådet:

- fastlægge overordnede rammer, der skal udfyldes lokalt.
- arbejde for en regional zonerings af landskabet (brak, friluftsområder, agerland, skovrejsning m.v.).
- arbejde for endnu flere bynære rekreative arealer.

11. Friluftsrådet er principielt imod brugerbetaling. Blicher det politisk vedtaget, skal pengene anvendes til forbedringer for friluftslivet - specielt de aktiviteter, der kræves betaling for.

12. Friluftsrådet skal gennem kampagner arbejde for en højnelse af miljøbevidstheden, bl.a. ved at påvirke befolkningens forståelse for sammenhængen mellem livsstil og miljøbelastning, såvel eksternt via kampagner som internt via organisationerne.

13. Friluftsrådet bør forpligte sig til at konkretisere begrebet »bæredygtighed« inden for Rådets arbejde.

14. Friluftsrådet skal formulere og gennemføre en samlet friluftspolitik

- en forudsætning er bl.a. øgede resourcer.

15. Friluftsrådet skal medvirke til at oprette friluftsråd i andre lande og regioner (nordiske, baltiske og europæiske).

Racisme?

Har været på den første »midt på ugen tur« - vejret var fint - og vi havde en dejlig tur. Bagefter kaffe i spejderhytten - diskussionen faldt hurtigt på indvandrer/ flygtninge politikken eller mangelen på samme. Diskussion var måske så meget sagt, vi var rørende enige - alle kunne underholde med historier om, hvad »de« koster os!

Går i seng - ligger og vender og drejer mig - alle disse modstridende følelser og den dårlige samvittighed - hvad med den medmenneskelighed og tolerance, vi bekræfter ved hver en gildehal - hvor var den henne?? Står op - kan alligevel ikke sove - hvad er der sket med os - vi vil da ikke identificeres med dem på den yderste højrefløj - har vi ikke alle været forarget over racediskriminationen mellem hvide og sorte i Amerika - ja, men hvad er forskellen på her og der?

Mere end 300.000 danskere udvandrede før 1. verdenskrig - de fleste til USA, men ikke de også havde indvandrernes problemer, med at tilpasse sig et nyt samfund, en anderledes kultur - lavede de ikke også deres eget »lille Danmark« over there. Der bliver talt om truslen mod dansk kultur, især fra de muslimske indvandreres side, måske var det noget for os at lære af deres kultur - om stærke familie-sammenhold, om at tage os af vore gamle og sikkert meget mere.

Hvordan er det kommet så vidt med os, at vi ikke engang holder den lille racisme for os selv - der er da ikke nogen af os, der må undvære noget for, at vi kan tage os af de flygtninge, hvoraf mange er undveget fra krigens og den politiske forfølgelses helvede, eller de indvandrere vi nu engang har!!! Det er imod politikerne vi skal rette vores vrede, fordi vi endnu ikke har nogle gennemtænkte love herfor!

*Jackie, set i AKTIV, Sct. Georgs
Gilderne i Taastrup*

Spørg om sproget

Hvad ordet »skråsikker« står for, er indlysende nok, men hvordan er det kommet til at tage sig sådan ud, som det gør, for det er da et sært ord.

Svar: Tja, om det er så sært, er vel en smags sag. Men i hvert fald er det gammelt,

urgammelt. I årevis har det runget i Norden, sikkert også i sin tid i Valhalla. *Skraa* var betegnelsen for tørret dyreskind. Og den slags skind blev brugt til bøger. Derved kom ordet til at betyde skindbog. Efterhånden kom ordet også til at dække en lov, som var blevet skrevet ind i sådan en skindbog. Og der har vi sikkert selve oprindelsen til den måde, vi bruger ordet på i vore dage: så sikkert, som havde det stået i en lovsamling.

Fortidens gilder, som vor bevægelse har sit navn efter, havde en sådan lovbog - en gildeskrå.

Sakset fra HUSKatten,

18. Sct. Georgs Gilde i København, som har gaflet lidt fra Berlingske Tidendes bagside, hvor »Spørg om Sprøget« skrives af Gert Smistrup.

---

6 års reglen

Som bekendt står der i lovenes § 7 f.: Ingen kan uafbrudt bestride samme funktion i en ledelse i mere end 6 år.

Nu, hvor det enkelte gilde så småt forbereder sig på gildetinget - og opstilling af kandidater til gildeledelsen, vil jeg gerne begrunde 6 års reglen.

Reglen er vigtig for gildet, fordi den tilsikrer en fornyelse i ledelsesarbejdet - og forsikrer imod »gildeejer-tendenser«. Men det er sandelig også en vigtig regel for os i ledelserne, fordi den giver garanti for, at vi kan komme ud af arbejdet igen.

Jeg skal derfor varmt anbefale jer, at I kræver denne regel respekteret af gildet. Ikke så meget for at være »paragrafryttere«, men for at tilgodese gildets - og jeres egen trivsel.

Niels, LGM

LEJLIGHEDSTIL- LADELSER

Skal gildet søge spiritusbevilling til gildearrangementer?

På foranledning har jeg undersøgt dette spørgsmål nærmere ved politiet i Varde. Her har jeg erfaret, at der **ikke** skal søges lejlighedstilladelse til arrangementer for »en snæver kreds af personer, der har særlig tilknytning til hinanden«. Den snævre kreds tolkes som gildebrødre med ægtefæller og specielt inviterede gæster (foredragsholdere, kommende medlemmer o.l.).

Låner et gildemedlem gildelokalerne til en familiefest, betragtes det stadig som værende en snæver kreds.

Såfremt gildet forestår et »offentligt« arrangement med udskænkning, der er rettet mod en kreds uden for gildet, skal der søges lejlighedstilladelse i de af lov nr. 256 af 6. maj 1993 § 22 anførte tilfælde:

a. Indendørs arrangementer max. 150 deltagere, der serveres øl (skattekl. 1) og bordvin: Politiet skal ikke underrettes.

b. Udendørs arrangementer, ingen stærke drikke: Politiet underrettes senest 3 dage før afholdelsen.

c. Øvrige arrangementer: Der skal søges tilladelse.

I tvivlstilfælde vil jeg anbefale jer at henvende jer til det lokale politi.

Niels, LGM

Leve i nu'et

Vi lever aldrig i nuet. Vi tager fremtiden på forskud, vil ligesom skynde på den, som om den trak det ud med at komme. Eller vi fortaber os i fortiden for at fastholde den, som om den fløj for hurtigt.

Så tåbelige er vi, at vi flakker forstyrret omkring i tider, hvor vi ikke har noget at bestille uden at agte det mindste på dette »nu«, som alene er vort.

Og så letsindige er vi, at vi fortaber os i tider, som ikke længere er, mens vi tankeløst lader den eneste tid, som er virkelig for os, glide os af hænde. Som oftest piner nuet os. Vi sørger for ikke at se det, for det nager os, men bringer nuet os glæde, beklager vi dets flygtighed og søger at gøre det udstrakt ved at tænke det fremad.

Ja, vi tror at kunne lægge en ting til rette, som vi ingen myndighed har over, for en

fremtid, som vi slet ikke ved, om vi skal få lov til at opleve.

Ovenstående er et citat af Pascal, som levede i det 17. århundrede - og som lige så godt kunne være skrevet i dag

»Bolle« - set i »Kontakten«,
Sct. Georgs Gildet i Kgs. Lyngby

Hvilke krav mener du, samfundet har på sine medlemmer?

Efter at have læst spørgsmålet igennem nogle gange, fandt jeg i ordrækken det skelsættende ord *KRAV*.

Om det er rigtigt, ved jeg ikke, men jeg kom kun til nogle ganske få, nemlig:

1. Visse vaccinationer.
2. Behandling af visse smitsomme sygdomme.
3. Undervisning på skoleniveau.
4. For mænd: militærtjeneste.
5. Efter død skal legemet begraves eller brændes.

Hvad angår fjernelse af legemet fra jorden, da kan man vel acceptere dette, da man jo ikke selv har ret meget med det at gøre.

Hvad angår vaccinationer, behandling af smitsomme sygdomme og undervisning, da er det til vort eget bedste, så det er vel også acceptabelt.

Til slut er der kun et krav tilbage, der for manges vedkommende slet ikke bliver forlangt udført. I fredstid er det kun måneder, forsvaret forlanger af en. Det vil altså i al sin korthed sige, at der her i livet kun bliver stillet ydende krav til mænd - i en kort tid, der dog kan medføre tab af livet. Efter denne konstatering måtte jeg stoppe op, og ligefrem genvinde pusten efter at have fundet ud af, hvor lidt samfundet har krav på os.

Hvad vi i dag har krav på af samfundet, tør jeg slet ikke begynde at opremse.

Hvis man som ener vil leve lovmæssigt korrekt, uden at yde noget som helst, forlanges der altså ikke noget, men man har krav på at nyde. Men een ting er sikkert, ville vi alle kun yde det, samfundet har krav på, så var der heller ikke noget sted for os at gøre krav gældende.

Det vil altså sige, at samfundet håber på, at vi har en etisk holdning og vil yde, og gør vi det, da stiller samfundet omgående krav overfor os, proportionalt med, hvor meget du yder for dig selv.

Altså ingen uddannelse intet ansvar, uddannelse, da ansvar. Høj uddannelse stort ansvar. Det samme gør sig jo gældende på det økonomiske område: Intet, lidt og meget; men på alle stadier,

når mennesket ønsker det, kan »stå af«, og det uden regning fra samfundet. Det er i grunden et særdeles humant samfund vi lever i.

Den anden del af spørgsmålet lyder: Hvordan understøtter gildebevægelsen gildebrødrenes stræben o.s.v.

Da jeg forleden hørte, at der i aften er dobbelt besætning af herolder, faldt mine tanker på min gildemestertale for et par måneder siden. I gildehallen har vi embeder med rituelle handlinger og symbolske genstande. Det der er på højbordet, hører vi om i gildehaller, men der er en person, vi ikke gør meget ud af ved vore gildehaller, og det er netop herolden. Herolden har meget vigtige egenskaber. Jeg vil gerne bede alle om at tænke todelt. Ny gildebroder i gildet, og gildebroderen i samfundet over for næsten, evt. arbejdskolleger.

Herolden går symbolsk ud af vennekredsen, kliquen på arbejdspladsen, går ud og tager den fremmede ved hånden, og leder ham ind i gildet/arbejdspladsen. GM spørge herolden: »Hvem har du bragt ind i gildehallen?« Og herolden svarer: »En gammel ven, der søger optagelse o.s.v.«. Herolden sidder ved døren og passer på dig, så du kan føle dig tryk herinde. Han har heroldstaven i hånden, så han kan forsvare os herinde, hvis fremmede skulle trænge sig på. Som du kan se, er det noget stort og vanskeligt at være herold; for han skal tage imod dig, lede dig, være god mod dig og måske slås for dig. - Og så er der faneherolden, der får dig til at tænke. Det er som vi synger: De gode tankers tolk. Får dig til at føle. Vi

synger for dig de stærke ord: »Der er ingenting, der maner, som et flag, der går til top«. Faneherolden er for mig symbolet på samvittighed, broderskab, kærlighed og meget mere; men det udtrykkes måske bedst ved ordene: Tro, håb og kærlighed.

Dørherolden er symbolet på vilje, kraft og styrke til at udføre faneheroldens gode tanker.

Lad mig derfor slutte med ønsket om, at alle herinde vil være ridderlige herolder, der i vort samfund træder op mod falskhed og svig, kæmper for ret og imod uret og er barmhjertige, forstående og hjælpsomme.

*Erik Jungersen, 4. Sct. Georgs Gilde i
Århus
- set i Medlemsblad for Sct. Georgs
Gilderne i Århus.*

Spejder kontra gildebevægelsen

En spejder forbinder intet med et gilde, der enkelte steder manifesterer sig med løb og pengegivende folkelige arrangementer, men forbliver obskure for spejderne.

Gildebrødre lever i tankerne på det spejderstade de havde, da de holdt op, mange nåede kun 2. kl. prøven, færre 1. kl. prøven, endnu færre blev ridder-spejdere og ledere.

Der er enorm forskel på 12-16 årige for 40 år siden og i dag, begrundet i samfundets ændringer, etiske og moralske

ændringer. Færre store skikkelser at se op til.

GB ser heller ikke organisationernes indre ændringer, også begrundet i deres tidligere indsigt og manglende indsigt i dagens korpsopbygninger.

Gildebevægelsen vil hjælpe, men hvem har læst »Ansvar gennem oplevelse«, DDS-håndbogen eller »Grøn Guide«, KFUM-spejdernes håndbog?

Grupperne er selvstændige enheder under korpsene. Uanset opdeling i divisioner og distrikter, er grupperne selvstændige. Overbygningerne er kun som service til grupperne, og kun service. Kan ikke *tvinge* nogen til noget. De er valgt af grupperne til at hjælpe under forskellige former, også valgt til at lægge korpsets langsigtede arbejde til rette. P.t. arbejdes der på år 2000 og efter. Planerne offentliggøres og den selvstændige gruppe siger ja eller nej tak.

Skal gilderne gøre sig forhåbninger om synliggørelse, er det på gruppeplan. Det skal ske langsigtet, 2-4 år frem. Kontakten sker til gruppelederen og kun til denne, ikke underafdelingerne og information til divisionen for koordinering.

Opgaverne gildebevægelsen vil løse skal og må ske på spejdernes nuværende præmisser, de gamle præmisser eksisterer ikke mere. Som gildebevægelsen skal vi ikke hjælpe for vor egen skyld (egotrip, å så goe), men for de unges skyld.

De ser på nytteværdien, oplevelsesværdien, ikke om nogen er glade for at gøre »dagens gode gerning«. Lederne vil

gerne have hjælp - ikke flere møder - deres familieliv skal også leves.

Økonomisk hjælp til grupperne må ske til langtidsholdbare løsninger/ting. Idet vore sociale love giver mulighed for hjælp til den daglige drift, på en måde der var ukendt for 40 år siden; takket være samfundets opfattelse af betydningen af det motiverende arbejde, spejderlederne gør, for de børn der har det svært, f.eks. splittede hjem o.a. Dagens tal af denne kategori kan godt ligge på 25-30% i en enkelt gruppe.

Konstruktiv hjælp er dobbelt hjælp - og gilderne bliver synlige!

Jeg er nået »40 år frem« - og står i nutidens spejderarbejde.

Bent Th. Nielsen, DC, 2. Gilde. Set i Information og Debat, Sct. Georgs Gilderne i Kolding.

Tipsmidler

Såfremt dit gilde overvejer at søge tilskud fra tipsmidlerne, så vær opmærksom på, at jf. den nye tipslov skal ansøgningen nu stiles til Friluftsrådet - og sendes via landsgildekontoret.

Det kan anbefales først at tage en snak med Friluftsrådets administration (tlf. 3142 3222), evt. igennem jeres amtsrepræsentant. Denne kontakt kan afklare, om ansøgningen ligger inden for de gældende regler på området.

Niels, LGM

Aino Tigerstedt

Da vi har haft flere forespørgsler angående indsamlinger til Aino, vil jeg her kort repetere Landsgildeledelsens indstilling til dette.

I 1988 vedtog Nordisk Regional Komité en beslutning, som yderligere blev fastholdt i 1991. Denne beslutning går ud på, at landsgildeledelserne i de nordiske lande **ikke** går direkte ind i arbejdet for Aino som et projekt under landsgildeledelser, men fortsat ikke ser nogen hindring for de enkelte gilders arbejde for denne sag, ligesom landsgildekontoret her stadig er behjælpelig med at samle og videresende indkomne donationer.

Dette skal også ses i sammenhæng med den beslutning, som Nordisk Regional Komité traf i 1991, om at prioritere arbejdet med østlandene (Polen) højest.

Hanne Monberg, IS

Dansk eller ...

Mange kendte og ukendte mennesker har i sommerens løb udtalt sig mere eller mindre velovervejet om asylsøgere, flygtninge og indvandrere.

Vi kender alle bidrag i debatten fra borgmester Britta i Hvidovre, borgmester Fabrin i Søllerød og fra selveste statsministeren.

Bag alt dette lurer en vis fremmedangst - måske ovenikøbet et fremmedhad - og i hvertfald er der en frygt for, at alle disse

fremmede truer vor *Danskhed* - med stort D.

Men hvad er egentlig denne truede danskhed.

Lad os først se på nogle af vore nationale klenodier.

H.C. Andersens eventyr er helt sikkert skrevet af en dansker - ovenikøbet af en fynbo.

Men Elverhøj er skrevet af tyskeren Kuhlau.

Holbergs komedier er skrevet af nordmanden Holberg, og vor nationale ballettraditioner er baseret på balletter skabt af franskmanden Bournonville.

Carl Nielsen er også god nok - hans musikertydeligt fynsk, *men* med Piet Hein går det galt igen - med det navn er jeg sikker på, at hans rødder er hos hollandske amagerbønder.

Vi har i Danmark gennem tiderne modtaget mange fremmede, mange dygtige og driftige mennesker, som har været med til at forme Danmark, som vi kender det.

Nogle blev fordrevet hjemmefra som f.eks. jøder, som vi har givet plads til lige siden napoleonskrigene, når de blev fordrevet fra andre europæiske lande.

Eller huguenotterne, som kom fra Frankrig i slutningen af 16 hundrede tallet, eller i nyere tid ungarene i 1950'erne. Andre hentede vi hertil enten som specialister - eller som billig arbejdskraft.

Dette gælder de hollandske amagerbønder, som Chr. II's mor Sigbritt sendte bud efter allerede i begyndelsen af

1500 tallet. Og kartoffeltyskerne, som blev indkaldt til at begynde opdyrkningen af den jyske hede - af greverne Moltke og Rewentlow, som iøvrigt også var tyskere.

Eller de polske roearbejdere til Lolland omkring århundredeskiftet. Listen er uendelig lang.

I velfærdsstatens barndom indbød vi tyrkere og jugoslaver, og de er jo til gengæld ikke rigtigt opsuget i samfundet - vel navnlig ikke tyrkerne.

Og heller ikke det danske sprog er så dansk, som det var engang. Vi har optaget masser af låneord fra fransk, tysk og engelsk - og også eksotiske sprog som tyrkisk har bidraget bl.a. med *divan* og *ottoman*, som er gode gamle tyrkiske haremsudtryk. Vi forventer og forlanger af vore indvandrere, at de mere eller mindre skal opgive deres egen kultur og sprog og prøve at blive *danske* - hvad det så end er.

Men det er svært at glemme sine rødder og sit hjemland.

Vi synes jo også, at det er flot og godt, når dansk-amerikanerne valfarter til Rebild festen - og når de hjemme i Californien opretholder et nostalgisk dansk - eller skal vi sige pseudodansk - minisamfund.

Jeg har nogle personlige erfaringer med mennesker, som er flyttet til et fremmed land. Først er der Heinz, som jeg har arbejdet sammen med på Løven. Han er dansk gift og har boet her i over 25 år. Men når Heinz siger »hjemme hos os« - så er det Svejts han taler om og ikke Skovlunde. Jugoslaverne - eller mere

nutidigt monte-grinerne - Tasso og Nadja, som har boet her i mange år, og som tilsyneladende er fuldstændig integreret i det danske samfund - alligevel synes de, at det er helt naturligt, at deres 6 årige søn går med en springkniv, og er pavestolt, når knægten har skræmt de andre børn fra vid og sans.

Den modsatte vej - jeg besøgte fornelig noget familie, som for godt et år siden bosatte sig i London. - De er lærenemme, efter god britisk skik, blev damerne sendt ud af spisestuen, da vi efter middagen fik serveret et glas portvin. Alligevel siger Knud Erik, som han hedder, at han skal »hjem til Kolding« for at se til tømmerhandelen.

Det er slet ikke så nemt med den fædrelandskærlighed og nationalisme, som det kan udvikle sig til.

En amerikansk psykolog - Klineberg - har noget maliciøst udtrykt det således:

»En nation er et samfund, der forenes af fælles vrangforestillinger om sin oprindelse og af fælles aversion mod sine naboer«.

*Ole, 5-minutter Sct. Georg, set i Gilde
Nyt, Sct. Georgs Gildet i Hvidovre*

Kommer de os ved?

Hvor mange indvandrere og flygtninge kan Danmark modtage?

Hvordan skal man svare objektivt på sådan et spørgsmål?

Man kunne lige så godt spørge, hvor mange mennesker kan der bo i Danmark?

Svaret på spørgsmålet kommer således an på øjnene, der ser, hjernen, der tænker og hjertet, der føler.

Nogle fakta: Der bor godt 180.000 udenlandske statsborgere i Danmark. Det svarer til 3,5% af den samlede befolkning. En tredjedel kommer fra de andre nordiske lande, EF og Nordamerika - en fjerdedel er flygtninge - og resten eller knap halvdelen kommer fra de såkaldte tredjelande, bl.a. Tyrkiet, Jugoslavien, Pakistan og Marokko. Dertil kommer et antal asylansøgere, som venter på at få afgjort, om de kan få asyl i Danmark. Den 1. januar 1993 ventede ca. 13.000 mennesker i særlige asylcentre rundt om i landet. De færreste af dem får imidlertid asyl.

I de senere år er det samlede antal udenlandske statsborgere steget med 8-10-000 pr. år, hvoraf ca. halvdelen har været flygtninge. Dertil kommer, at

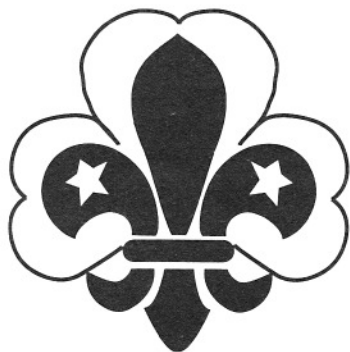
omkring 3.000 personer hvert år har fået dansk statsborgerskab. Dette tal er dog steget til hen imod 5.000 om året. I løbet af de sidste 10 år har 37.000 indvandrere og flygtninge fået dansk statsborgerskab.

- Er det mange?

Tja, hvis man ikke bryder sig om folk fra andre lande eller ikke ved så meget om dem eller ikke forstår, deres måde at leve på - eller hvis man synes, der er for mange fremmede netop det sted, hvor man selv bor, går i skole eller arbejder - så kan det godt være, at man synes, det er for mange. Hvis man derimod sammenligner antallet i andre lande, så er der ikke så mange udlændinge i Danmark. Der er kun ganske få lande i Europa, som har lige så få indvandrere og flygtninge, som Danmark - både i antal og i andel af befolkningen,

Antallet af turister, der hvert år passerer Danmarks grænser, er ca. fem millioner.

Set i Laugsposten, 1. Sct. Georgs Gilde i København

Du kan mere end du selv tror, når det virkelig gælder ...

Sådanne ord og lignende vendinger med samme sigte kan vi finde i den litteratur, som B.P. har efterladt sig. Uden tvivl finder vi eksempler på, at mange hændelser og handlinger, vi oplever eller hører om, kan spores til den påvirkning, disse leveregler har givet.

Jeg har for nylig sammen med min familie haft den store oplevelse at besøge en af vore mindste øer, et sandt paradys med en næsten vildtvoksende urskov, en naturlig flora og fauna, der også tæller en fin bestand af dådyr. For at fuld- stændiggøre paradys-billedet findes der ingen slange(r).

Hele herligheden hører under et større gods, og af fastboende er der kun to mennesker, Kirsten og Leif, ansat som bestyrere. De to har i ca. 15 år forladt deres bytilværelse for at bosætte sig under ret primitive forhold og tage vare på alt forefaldende arbejde på øen.

Herom har Kirsten skrevet en lille bog - også om øens historie - som jeg læste som introduktion til besøget.

Og nu kommer jeg til kernen: For nogle år siden blev der leveret et vist antal dådyr til forskellige hjortefarme i Jylland. Kirsten fortæller i bogen meget levende om indfangningen, der skete ved hjælp af udlagt foder i en indhegning, hvorfra dyrene blev jaget og sluset ind i en stald.

Men så skete det en dag, da Kirsten var alene på øen, at en kalv ved indhegningen brækkede halsen mod hegnet. Leif var i land i forretningsøjemed for flere dage, og hun vidste ikke, hvad hun skulle stille op med dyret, der ikke kunne ligge i flere dage, uden at kødet blev fordærvet. Hun fik pr. telefon kontakt med Leif, der gav hende en kort instruktion i at »brække« et dyr, d.v.s. at fjerne indvoldene. Hun fik dyret bundet til en stige, rejst stigen op af staldmuren og fulgte den videre anvisning. Det var svært og tog sin tid, men hun klarede det. Som hun skrev: »Da jeg af omstændighederne blev presset ud over mine egne grænser, opdagede jeg, at jeg kunne mere, end jeg troede.

På spørgsmålet, om hun havde været spejder, svarede hun Ja!

En lejrbaalsfortælling: Svaret: ja.

Arne Blaabjerg, I.Varde - set i Vestjyden

Gildet sår og høster

Igen er det høsttid, og gildeledelsen har sammen med gruppelederne udarbejdet forslag til den kommende tids arbejde i grupperne.

Efteråret og vinteren, er den tid, hvor de kommende års resultater skal forberedes.

Arbejdet i grupperne skulle gerne vise sig at være lig med forberedelserne til en kommende høst.

Det er jo sådan, at meget af det arbejde vi gør her og nu, ser vi først resultaterne af senere.

Da vi blev optaget i Sct. Georgs Gilderne, pålagde vi os selv - hver især - en opgave. Vi lovede at gøre vort bedste for at leve op til gildelovens ord.

Hvordan vi fortolker gildeloven er individuelt.

Men vi føler vel alle, at netop gildearbejdet er med til at præge vor udvikling som mennesker.

Det kan være, at mindet fra et arrangement, har sat noget i gang i os. Eller det kan være en god snak med en gildebror, der har gjort indtryk, eller måske er det en helt tredje eller fjerde oplevelse, der er basis for hver enkelts udvikling.

Men uanset hvor og hvordan, har det været med til at præge os.

Det får mig til at vende tilbage til udgangspunktet - høsttid.

Det vi kan høste nu, både i direkte og overført betydning, er det vi tidligere har sået.

Har vi sået hvede, kan vi også høste hvede, men hvis vi har sået tidsler, er det dem vi nu må høste.

Jeg er helt sikker på, at hvad vi siger, tænker og hvordan vi handler, det kommer tilbage til os selv igen. Måske ikke med det samme, men hen ad vejen, må vi høste, hvad vi har sået.

Netop derfor er det så vigtigt, at vi må holde os gildelovens ord for øje, så vi hver især kan tænke og handle på den mest positive måde.

Hvis vi ser på verden omkring os, er der ufred, nød og vold vældig mange steder - derfor er det så vigtigt, at nogen tænker og handler positivt. Vi kan hver især være med til at forbedre verden - bare en lille smule. Som det ser ud nu, er enhver lille bedring af stor betydning, i såvel den lille som den store sammenhæng.

Hvis vi som gildebrødre kan gå foran som et godt eksempel, vil meget være nået.

I den forbindelse tænker jeg ikke blot på den lille skare i vores gilde, men på alle gildebrødre i alle lande og i alle dele af verden.

Hvis vi - hver især - prøver at leve op til vores symbolske forbillede Sct. Georg, og kæmper mod det onde og det negative uden tanke for personlig vinding, vil det helt sikkert have en positiv effekt, ikke bare hos os selv, det vil også smitte af på vore omgivelser, og på den måde brede sig som ringe i vandet, og i den sidste ende være til gavn og glæde for alle.

Jeg vil slutte denne tale af med følgende tre små vers:

Livet er så let at leve,
hvis enhver på vores vej,
smilende kom os i møde:
»Jeg ved noget godt om dig.«
Men så sig det, så jeg ved det.
Dagen får lidt mer' kulør.
Du må leve mens du gør det.
Du må vise at du tør.

Og be'r een dig om at hjælpe,
så sig ja og ikke nej,
der bor noget godt i alle,
nogen håber nu på dig.
Men så sig det, så man ved det.

Dagen får lidt mer' kulør.
Du må leve, mens du gør det.
Du må vise, at du tør.

Glem så ikke dette løsen
helt i dagens hurlumhej,
du ved noget godt om andre,
jeg ved noget godt om dig,
og jeg sí'r det, så du ved det.
Dagen får lidt mer' kulør.
Vi må leve, mens vi gør det,
vi må vise, at vi tør.

Uddrag af gildemestertale

Helen Larsen,

Sct. Georgs Gildet i Nørre Alslev

Glæden

Der tales og skrives så meget om alt det negative., og sorg og smerte, ulykker, krig, vold, håbløshed. - Gennem medierne, film og bøger, får vi daglig en kraftig påvirkning.

Det er som om, det er mindre interessant at tale om livets lyse sider, skønt der dog findes så meget godt og smukt at glæde sig over. - Den portion sorg, som er nødvendig for vor udvikling, behøver vi ikke at opsøge; den skal nok opsøge os.

Glæden, derimod, kræver en målbevidst indsats at opsøge og finde. Glæden er mere sart og lever ofte ubemærket ved

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Niels Rosenbom,
Hallumvadvej 6, 6851 Janderup 7525 8528

Landsgildekansler Søren Adeltøft, Turkisvej 6A,
5210 Odense NV 6616 5683

Landsgildeskattmester Per Christensen,
Gormsvej 14, 4200 Slagelse 5352 8066

Vicelandsgildemester Hanne Monberg,
Ibsensvej 47, 2630 Taastrup 4299 6841

Vicelandsgildekansler Ole Krogsgaard,
Lisedalsvej 13, 9200 Aalborg SV 9818 1125

Vicelandsgildeskattmester Karin Boldsen,
Havnevej 28, Jegindø, 7790 Thyholm ... 9787 9270

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Kirsten Bethe, Thormodsvej 12,
7760 Hurup Thy 97 95 22 04

Midtjylland: Tove Borup,
Silkeborgvej 70, 8653 Them 8684 8989

Syddjylland: Hanne Andersen, Fiskerivej 13, Nørå,
6740 Bramming 7517 3789

Fyn: Svend Christoffersen, Saugstedlund 40,
5600 Faaborg 6261 8181

Nord- og Nordvestsjælland: Mogens With,
Lokesvej 12, 4300 Holbæk 5343 5592

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen,
Fortvej 151, 2610 Rødovre 3670 4329

Sydsjælland & Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 5485 4232

INTERNATIONALT UDVALG, formand
Hanne Monberg, Ibsensvej 47,
2630 Tåstrup 4299 6841

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3.,
9000 Ålborg 9812 5222

Midtjylland: Kirsten Gammelgaard, Urbakkevej 14,
8450 Hammel 8696 1374

Syddjylland: Povl Erik Lundh, Romerparken 19,
6000 Kolding 7550 7362

Fyn: Bessie Nielsen, Bagergade 32
5700 Svendborg 6220 1517

Nord- og Nordvestsjælland:
Erik Sparre Sørensen, Hans Rostgårdsvej 23,
3050 Humlebæk 4219 2015

Storkøbenhavn og Bornholm:
Jette Dyhring Pedersen, Kærvang 6, 4623 Lille
Skensved 5366 9413

Sydsjælland og Lolland-Falster: Bjarne Brøgger,
Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre Alslev .. 5383 2118

GAMBIA PROJEKTET:
Hanne Vibe, Vodroffsvej 22,
1900 Frederiksberg C 339 6609

KURSUSUDVALGETS FORMAND:
Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13, 9200 Aalborg SV
9818 1125

PUM:

Nordjylland: Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13,
9200 Aalborg SV ..... p. 9818 1125 / f. 9823 2211

Midtjylland: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 8663 8729

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming 7517 2766

Fyn: Morten Jensen, Frejrasvænget 4,
5700 Svendborg 6222 1160

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl,
Labæk 56, 4300 Holbæk 5343 1250

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm,
Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre 3175 9485

Sydsjælland og Lolland-Falster: Leif Hjorth,
Jens Baggesensgade 24, 4220 Korsør .. 5357 5403

RODBJERG GÅRD:

Kaj Thygesen, Seestgårdvej 5,
6000 Kolding 7550 7140

SCT. GEORGS FONDEN:
Leif Pedersen, Risvangen 30,
4100 Ringsted 5361 6463

SCT. GEORG • REDAKTØR:
Børge Juul Jensen, Ahornvej 9,
8500 Grenaa 8632 0871

DET DANSKE SPEJDERKORPS:
Lundsgade 6, 2100 København Ø 3526 1211

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK:
Gammel Vartov Vej 16, 2900 Hellerup .. 3129 2666

KFUK-SPEJDERNE I DANMARK:
Rosenborggade 3, 1130 København K .. 3312 9538

DANSKE BAPTISTERS SPEJDERKORPS:
Gl. Gugvej 21, 9000 Aalborg 9816 6250

ASGER VESTORP

FYRREBAKKEN 6
3600 FREDERIKSSUND

vor side; - men der er steder i vort sind, som kun kan trives og gro i glæde, og derfor er det vigtigt, at vi opsøger glæden, så vi kan vokse, blomstre og udvikle os til harmoniske mennesker. - Vi finder glæden overalt i de mangfoldige ting, som omgiver os, og vi vil opleve, hvor megen skønhed og godhed, der findes i verden, når blot vi åbner vore øjne for det.

Der er tusinde glæder i verden der ikke koster spor; der er den at samle på glade smil, på varme, nænsomme ord.

Der er glæden, hver gang et venskab folder sig ud og gror, knytte de fineste, stærke bånd, - forstå - måske uden ord.

Der er glæden at samle på minder, på håndtryk, - på smil, - på ord, - binde en lysende evighedskrans om tidens flygtige spor.

Der er tusinde glæder i verden, som ikke koster spor; den største er: glæden, fordi man er, - og netop på denne jord!

Ovenstående vers har jeg saket fra et gammelt omegns-gildeblad; jeg kender ikke forfatteren.

Tove

Taget fra »Kontakten«, gildeblad for Sct. Georgs Gildet i Kgs. Lyngby

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K., tlf. 33 32 27 33 fax. 33 32 29 91 og sendes til samtlige gildeledelsesmedlemmer. IMPULS udkommer 4 gange årligt. Redaktør: Bjarne Brøgger, Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre Alslev - tlf. 53 83 21 18 • Fax efter aftale